

Moje rodina v letech normalizace

Autor: Daniel D.

Pamětník: Žena, 55 let, Středočeský kraj

Rozhovor:

Byl rozdíl mezi tím, co jsi říkala o politice doma a mezi tím, co jsi říkala např. v práci?
Moc velké rozdíly to nebyly, jenom jsem tolik nekritizovala.

Jaká byla tvoje motivace v práci?

Měla jsem tehdy hodně práce, ale dostávala jsem za to hodně prémie a výhod.

Jaké?

No, např. bony do Tuzexu a z toho jsme měli třeba lednici. Nebo jsme měli banány a mandarinky od ROH.

Takže jsi na ně nemusela čekat frontu?

Ale taky jsem čekala. Čekala jsem i na jiné věci.

Slavili jste nějaké významné svátky?

V práci jsme slavili MDŽ. Měli jsme oslavu a občerstvení, ženy dostávaly kytky.

Jak to bylo se vzděláním?

No, dostala jsem se na VŠ na práva, jenže to nebyl obor k mojí práci, tak to zrušili.

Četli jste nějaké noviny, sledovali jste nějaký televizní nebo rozhlasový pořad?

Kupovali jsme Rudé právo a Vlastu, jiné noviny moc nevycházely. Televize byla zatím jen ČT1.

Chodila jsi do nějaké mládežnické organizace, cvičila jsi na Spartakiádě?

Chodila jsem do SSM, ale z toho jsem vystoupila a na Spartakiádě jsem samozřejmě cvičila.

Kam jste jezdili na dovolenou?

Většinou jsme byli doma. Ale taky jsme byli na horách a párkrát v Maďarsku.

Jak jsi prožívala revoluci 1989?

Byla jsem v zahraničí, ale sledovala jsem to všude možně v televizi, v rádiu.